

ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

The Effects of Rational Emotive Behavior Therapy in Group Counseling for
Development Attitude toward love due respect to the Female Students
in Mathayom Suksa 2 at Navamindharajudis Taksin School, Songkhla.

ปิติมา มาสินทพันธุ์ (Pitima Masintapahn) ¹

กาญจนาวัลย์ ภิญโญสุภสิทธิ์ (Kanjawan Pinyosupasit) ²

วัลลยา ธรรมอภิบาล (Wallaya Thumapiban) ³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิง ก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม กับนักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ที่มีคะแนนเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 20 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัว และแบบวัดเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัว โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการของวิลคอกซัน (Wilcoxon Signed Ranks Test) และวิธีการของแมนวิทนี (Mann-Whitney U test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹มหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ : ประธานที่ปรึกษา

³อาจารย์ ดร.สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ: กรรมการที่ปรึกษา

2. เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัว, การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

Abstract

The purposes of this research were study to compare the effects attitude toward love due respect to the female students before and after the counseling group theory considers rational emotive and behavior. And to compare attitude toward love due respect to the female students after the counseling group Theory considers rational emotive and behavior attendance control group. The sample is used as female students in mathayom suksa 2 at Navamindharajudis Taksin school, Songkhla who has scored attitude to love due respect below the 25 percentile of 20 people divided into the experimental group and a control group by simple random sampling. Each group had 10 people. The instruments used in this research were the rational emotive behavior therapy in group counseling program and queries attitude toward love due respect. The statistics used in data

analysis using the Wilcoxon Signed Ranks test and the Man Whitney U test.

The results of the study were as follows.

1. Attitude toward love due respect to the female students after counseling group theory considers rational emotive and behavior higher than before the consultation group. Statistically significant at the .01 level.

2. Attitude toward love due respect to the female students after counseling group theory considers rational emotive and behavior higher than female students attendance control group. Statistically significant at the .01 level.

Keywords : Rational Emotive Behavior Group Counseling

คำนำ

ชาติไทยเป็นชนชาติเก่าแก่ที่ได้สั่งสมและสร้างสรรค์สิ่งดีงาม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติไว้มากมายมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งผ่านกระบวนการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน กลายเป็นรากฐานของความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ แสดงออกถึงศักดิ์ศรี เกียรติภูมิ และความภาคภูมิใจร่วมกันของคนไทย เป็นปัจจัยให้คนในชาติได้ประพฤติในทางที่ดีงาม มีคุณธรรม มีขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี มารยาทแบบไทยสืบต่อกันมายาวนาน (นิคม มุลิกะคามะ, 2545 : 4-5) แต่ปัจจุบันสังคมไทย

เข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ได้เข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตของสังคมไทย เกิดการรับวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย และแตกต่างกันมาผสมผสานจนวัฒนธรรมดั้งเดิมถูกลบเลือนไปจากคนรุ่นใหม่ มี การปล่อยปละละเลยแบบแผน ค่านิยม และวิถีชีวิตอันดีงามของสังคมไทย หันไปหลงใหล ชื่นชมกับศิลปวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ก่อให้เกิดปัญหาทางวัฒนธรรม และการเลียนแบบอย่างไม่มีตั้งใจ (ประเวศ วะสี. 2547 : 279-280) โดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่สามารถรับและตอบสนองต่อค่านิยมได้อย่างมาก ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกด้านการแต่งกาย วิธีการดำเนินชีวิต การใช้เวลาว่าง การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกอย่างเปิดเผยและมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น รวมทั้งแนวคิด ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ที่มองว่าเป็นเรื่องล้าสมัย อันส่งผลให้วัยรุ่นบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมที่ดีงาม เช่น วัยรุ่นหญิงขาดการรักษาวนลงวนตัว (สุณีรัตน์ ยั่งยืนและคณะ. 2553 : 421) และมองการรักษาวนลงวนตัวเป็นเรื่องล้าสมัยไม่สามารถใช้ได้ในสังคมปัจจุบัน ทำให้การแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ กลายเป็นเรื่องที่เปิดกว้างมากขึ้น วัยรุ่นเริ่มมีการเลียนแบบ ขาดวิจารณญาณในการแยกแยะ เกิดความเชื่อที่ผิด ๆ และปฏิบัติตนผิดพลาด จากสถานการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งให้กับวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง (กุสุมาวดี เรืองแก้ว. 2549 : 3) ปัจจุบันประเทศไทยมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นสูง

โดยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย เฉลี่ย 15-20 ปี และมีสถิติการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นไทยเป็นอันดับหนึ่งของเอเชียและสูงเป็นอันดับสองของโลก และจากสถิติศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านเพศภาวะและสุขภาพสตรี พบว่าเด็กที่ตั้งครรภ์มากที่สุดเป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวนับว่ายิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ กรมอนามัยจึงเร่งส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยมีค่านิยมในการรักษาวนลงวนตัว เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่สร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง เน้นการรักษาวนลงวนตัว รู้เท่าทันผลกระทบที่ได้รับตลอดจนเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการกล้าปฏิเสธและวิธีป้องกันของหญิงไทยที่พึงปฏิบัติให้มากขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวหากนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจตลอดจนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการรักษาวนลงวนตัวที่ถูกต้อง มีการตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ มีการให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รู้จักคิด รู้จักระงับอารมณ์ และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม ปรับการรักษาวนลงวนตัวให้ทันสมัยสนองตอบความต้องการของวัยรุ่น สิ่งเหล่านี้จะเป็นภูมิคุ้มกันอย่างดีที่จะช่วยป้องกันและแก้ไข ปัญหา ในเรื่องเพศของวัยรุ่นได้ (ลธิทิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์. 2551 : 1)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูฝ่ายแนะแนวและครูฝ่ายปกครองของโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาเรื่องการวางตัวและการคบเพื่อนต่างเพศมากที่สุด ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนในวัยนี้อยู่ในช่วงอายุ 13-15 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นมี การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็ว

ฮอว์โมนเป็นตัวกระตุ้นส่งผลให้ร่างกายเกิด
อารมณ์ทางเพศ มีความสนใจเพศตรงข้าม ด้าน
ร่างกายมีสเปกโพลอยออก หน้าอกขยายใหญ่ขึ้น
เฮอร์เริ่มคอด มีรูปร่างเป็นผู้หญิงมากขึ้นเป็นวัยที่
อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ต้องการการ
ยอมรับจากเพื่อน เพราะเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อ
ความรู้สึกนึกคิด ดังนั้นอาจถูกเพื่อนชักจูงได้ง่าย
หากขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดการนับถือตนเอง
และขาดทักษะชีวิต ประกอบกับกระแสการ
สื่อสารแบบโลกาภิวัตน์ที่ล้นทะลักเข้ามา
เจตคติและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงร่วมกับความรู้
เท่าไม่ถึงการณ์ อาจเป็นปัจจัยเสี่ยงทำให้มี
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย
อันควร นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการ
ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทอดทิ้ง
เด็ก ปัญหาโรคเอดส์ เป็นต้น (สุวรรณา
เรืองกาญจนเศรษฐ์. 2551 : 1) ประกอบกับ
นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลายคนของ
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ เป็นนักเรียน
ที่มาจากต่างอำเภอและต่างจังหวัด ทำให้
นักเรียนต้องมาพักอาศัยอยู่ลำพังตามบ้านเช่า
หอพัก ไม่มีผู้ปกครองดูแล ขาดทักษะชีวิต อาจ
ทำให้นักเรียนหญิงวัยนี้แสดงพฤติกรรม ที่ขัดกับ
แบบอย่างอันดีงามของวัฒนธรรม ไทยในเรื่อง
การรักษานวลสงวนตัว ดังที่ สุธีราวัลย์ ศรีวงศ์
และคณะ (2553 : 285) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผล
ต่อการให้ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ของ
มารดาที่มีบุตรสาววัยรุ่นตอนต้น พบว่า เด็ก
ส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่หอพัก จะมีลักษณะการ
แสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศ
ตรงข้าม สนใจในการแต่งตัวมากเป็นพิเศษ ขาด
ความอบอุ่น เช่น การไม่ระมัดระวังตนเอง เปิด
โอกาสให้เพื่อนต่างเพศใกล้ชิดมากเกินไป มีการ
จับมือถือแขน กอดจูบในสถานที่สาธารณะ มี

การแต่งกายล่อแหลมไม่ถูกกาลเทศะ ซึ่ง
พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลเสียต่อนักเรียนหญิง
อย่างชัดเจน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และ
สังคม เพราะพฤติกรรมเหล่านี้เมื่อขาดการรัก
นวลสงวนตัวจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และ
การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หากเมื่อเกิดปัญหาก็ก
จะปรึกษาเพื่อน ซึ่งบางครั้งคำแนะนำของเพื่อน
ก็อาจไม่ถูกต้อง จากเหตุผลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมี
ความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนหญิงชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีความรู้ความเข้าใจ คิด
ไตร่ตรองและป้องกันตนเองให้ปลอดภัยในเรื่อง
เพศ โดยการพัฒนาเจตคติต่อการรักษานวลสงวน
ตัวของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อ
เปลี่ยนความคิดความเชื่อที่ผิด ที่มองการรักษานวล
สงวนตัวเป็นเรื่องล้าสมัย และปรับความคิดใหม่
ว่าการรักษานวลสงวนตัวนั้นเป็นสิ่งสำคัญและ
จำเป็นสำหรับนักเรียนหญิง ทั้งนี้ ไทรแอนดิส
(Triandis. 1971 : 12) กล่าวว่า เจตคติ มีส่วน
สำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม โดยเชื่อ
ว่าความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของบุคคลที่มี
ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลสามารถดำเนิน
ชีวิตได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากเจตคติที่ตนเอง
ได้ยึดถือปฏิบัติจะเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมการก
กระทำของตนเอง การพัฒนาตนเองในขั้นต้นจึง
ต้องพัฒนาความคิด จิตใจของตนให้มีเจตคติที่
ถูกต้องก่อน สอดคล้องกับ เสริมยศ นิตติเสถียร
(2550 : 7) ซึ่งได้กล่าวว่า เจตคติสามารถ
เปลี่ยนแปลงได้จากการปลูกฝังความรู้สึกนึกคิด
ความเชื่อของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน
และขึ้นอยู่กับอิทธิพลของความคิด เช่น
ความเข้าใจในเรื่องเพศ เจตคติจะนำไปสู่
แนวทางการปฏิบัติและการแสดงออกถึงเรื่อง
เพศของบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดัง
นั้นจะเห็นได้ว่า เจตคติมีความเกี่ยวข้องกับ

พฤติกรรมของบุคคล ช่วยให้บุคคลสามารถเลือกในสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตนเอง ด้วยการรู้จักยับยั้งชั่งใจต่อสิ่งชั่วร้าย เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ช่วงของวัยรุ่นเต็มตัวที่สุดแล้ว พวกเขาจะสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศได้อย่างเหมาะสม ถูกสถานที่ ถูกเวลา และถูกโอกาสตามวัย ซึ่งแนวทางในการพัฒนาเจตคติต่อการรักษาวงสวณตัวของนักเรียนหญิงนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่ม การแนะแนว การให้ข้อเสนอแนะ และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ซึ่งการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เกิดความรักความห่วงใย มีความสนิทสนมกัน เข้าใจซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานตามลำพัง เมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรค ก็ร่วมกันคิดแก้ไขนำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ (ประทุม เป้น สุวรรณ. 2545 : 9)

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวิธีการหนึ่งที่จะพัฒนาเจตคติต่อการรักษาวงสวณตัวของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ นั่นคือ วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (REBT) ซึ่ง คอเรีย (Corey. 2008 : 376-381) กล่าวว่า สมาชิกกลุ่มจะได้ศึกษาถึงการแยกความเชื่อที่มีเหตุผลออกจากความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลและเป็นการทำความเข้าใจถึงบ่อเกิดของอารมณ์ที่ผิดปกติของพวกเขาพร้อมกับสมาชิกคนอื่น ๆ สมาชิกกลุ่มจะได้รับการสอนถึงวิธีการต่าง ๆ มากมายที่เขาสามารถทำได้ ดังนี้ 1) ทำตัวเองให้เป็นอิสระจากปรัชญาชีวิตที่ไร้เหตุผลเพื่อที่เขาจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในขณะที่ดำเนินชีวิตอยู่ตามลำพังและมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น 2) เรียนรู้

แนวทางในการตอบสนองได้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อที่เขาจะได้ไม่รู้สึกเจ็บปวดโดยไม่จำเป็นเมื่อต้องเผชิญกับความเป็นจริงในการดำเนินชีวิต สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันสนับสนุนให้สมาชิกคนอื่น ๆ ได้เรียนรู้ถึงความพยายามต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฐิติมา วัยเจริญ (2549 : 4) ที่ได้กล่าวถึงการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมของเอลเลียส ว่าเป็นทฤษฎีที่ทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้สร้างแนวความคิดใหม่ที่สมเหตุสมผลมาหักล้างแนวคิดที่ไม่สมเหตุสมผล บุคคลที่มีความคิดสมเหตุสมผลแล้วจะแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการให้คำปรึกษากับวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา และต้องการพัฒนาเจตคติต่อการรักษาวงสวณตัวของนักเรียนหญิง ให้มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับความเป็นไทย มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และมีความสามารถในการตัดสินใจ เลือกสิ่งที่ถูกต้องให้กับตนเอง รู้เท่าทันและรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในยุคปัจจุบัน รวมทั้งนำสิ่งที่ได้ฝึกฝนไปใช้ในการดำเนินชีวิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักษาวงสวณตัวของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการรักษาวงสวณตัวของนักเรียนหญิงก่อนและหลังการ

ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัวของนักเรียนหญิงหลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม กับนักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม

สมมติฐานของการวิจัย

1. เจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

2. เจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัวของนักเรียนหญิงหลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม สูงกว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 370 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2556 ที่มี

คะแนนเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัว จากการทำแบบวัดเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 20 คน จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มโดยใช้การสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัว ซึ่งเป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัว จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที

2. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการรักษามวลสรวงตัว เป็นแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามแบบของลิเคอร์ท มีองค์ประกอบของเจตคติต่อการรักษามวลสรวงตัว 3 ด้าน คือด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม จำนวน 39 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบแผนการทดลอง 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ก่อนการทดลองผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองดังนี้

1. กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที

2. กลุ่มควบคุม ให้เรียนตามปกติ

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง หลังการทดลองผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัวด้วยแบบวัดชุดเดียวกันกับแบบวัดก่อนการทดลองและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม โดยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษาที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษา โดยการคำนวณหา

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC) ได้เท่ากับ 0.93

1.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัว โดยนำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษา โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC) ได้เท่ากับ 0.88

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัว โดยการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้วยเทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การแจกแจงแบบ t โดยมีค่า t ระหว่าง 2.20 – 7.53

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัวทั้งฉบับ เท่ากับ .89

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อการรักษาวงสรวงตัวของนักเรียนหญิงก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม โดยใช้วิธีการของวิลคอกซัน (Wilcoxon Signed Ranks Test) แบบสัมพันธ์กัน

2.2.2เปรียบเทียบเจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม กับนักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีของ แมน วิทนี (Mann - Whitney U test) แบบเป็นอิสระต่อกัน

สรุปผล

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา สรุปผลได้ดังนี้

1. เจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการศึกษาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 เจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

ผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อการรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพอันดีต่อกัน เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นกันเอง เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการกระตุ้นให้นักเรียนได้พยายามบอกเล่าความคิด และรู้จักการรับฟังความคิดของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคย กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างไม่ขัดเขินหรือไม่เกรงใจให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นก่อน รวมทั้งได้สำรวจความคิดเห็นของตนเอง โดยผ่านมุมมองของสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ พร้อมกับได้ช่วยกันเสนอแนะความคิดที่สมเหตุสมผลที่จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกกล้าที่จะเผชิญปัญหาหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการรักษานวลสงวนตัวให้ดีขึ้น ประกอบกับในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมนั้น ผู้วิจัยได้สอนให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของความคิด ความเชื่อ อารมณ์และพฤติกรรม ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเป็นทุกข์ แต่หากเป็นเพราะความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อเหตุการณ์

นั้น และผู้วิจัยยังได้ชี้แนะให้เห็นถึงลักษณะของความคิด ความเชื่อที่สมเหตุสมผลอันจะส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนรับรู้ว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนไม่รักนวลสงวนตัว ส่วนใหญ่เกิดจากความคิด ความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวของแต่ละคน เมื่อขจัดความคิดเหล่านั้นทำให้นักเรียนเกิดความคิดได้ตรงตรง ได้เรียนรู้ทักษะการเปลี่ยนความคิด ทำให้นักเรียนเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับการรักนวลสงวนตัวเป็นความคิดที่สมเหตุสมผลเป็นผลทำให้นักเรียนมีการรักนวลสงวนตัวมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จิราพร รัตนพงศ์ (2553 : 104) ที่ได้ทำการศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชุดาวัลย์ โอรัตนสถาพร (2546 : 68) ที่ได้ทำการศึกษาผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมหลังการ

เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการได้ร่วมกัน พิจารณาถึงความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับการรักนวลสงวนตัว และการได้ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่นำมาร่วมปรึกษาในกลุ่ม รวมทั้ง การให้กำลังใจเพื่อน หรือการได้รับกำลังใจ จากเพื่อน ประสบการณ์ ต่าง ๆ เหล่านี้ มีผล ทำให้เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวสูงขึ้น นั่นคือ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาเจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียน

สมมติฐานข้อ 2 เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สูงกว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อการรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม สูงกว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ได้เรียนรู้ทักษะการปรับเปลี่ยนความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลเป็นความคิดที่สมเหตุสมผลมากขึ้นอันเป็นผลทำให้เจตคติต่อ

การรักษาวลสงวนตัวสูงขึ้น ส่วนนักเรียนกลุ่ม
ควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
ตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรม ไม่ได้เรียนรู้ในเรื่องความคิดที่ไม่สม
เหตุสมผลที่มีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม และ
การปรับเปลี่ยนความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลให้เป็น
ความคิดที่สมเหตุสมผล ตลอดจนไม่ได้รับคำ
ปรึกษาในเรื่องการรักษาวลสงวนตัว เป็นผลให้
เจตคติต่อการรักษาวลสงวนตัวของนักเรียนกลุ่ม
ควบคุมต่ำกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำ
ปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการ
ศึกษาของปวีณา เทียงธรรม และฉันทนา
กล่อมจิต (2554 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษา
ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีการ
พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อ
ความยืดหยุ่นตัวทางอารมณ์ของเยาวชนในศูนย์
ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 พบว่าเยาวชน
ที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
ตามแนวทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรมที่มีต่อความยืดหยุ่นตัวทางอารมณ์สูง
กว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Sapp
(Martha Sapp. 1996 อ้างอิงจาก วิชุดาวัลย์
โอรัตนสถาพร. 2546 : 71) ที่ได้ศึกษาพบว่า
การบำบัดแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรม เป็นทฤษฎีกระบวนการทางปัญญาที่
สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การ
ควบคุมตนเองและความรู้สึกเห็นคุณค่าใน
ตนเองของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแอฟริกัน-อเมริกา
ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 60 คน ซึ่งเข้าร่วม
โปรแกรมทั้งหมด 7 ครั้ง โดยแสดงให้เห็น
ว่าการลงโทษตนเองเป็นความเชื่อที่ไม่สมเหตุสม

ผลได้ซึมซับมาจากสังคม ทำให้รู้สึกเห็นคุณค่า
ในตนเองต่ำ รู้สึกว่าตนเองล้มเหลว และยอมรับ
ว่าตนเองต่ำ ซึ่งการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่า
ในตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย
ไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า การให้คำ
ปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรมมีผลทำให้นักเรียนได้
พัฒนาเจตคติในการรักษาวลสงวนตัวสูงขึ้น ดัง
นั้นครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำการให้คำ
ปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
อารมณ์ และพฤติกรรมไปใช้กับนักเรียนหญิง
กลุ่มอื่น ๆ ตามความเหมาะสมต่อไปได้
2. ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตาม
ทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
ผู้ให้คำปรึกษาควรแสดงออกถึงความจริงใจ
ห่วงใย รวมทั้งให้ความช่วยเหลือรับฟังความคิด
เห็นในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการเรียน ด้าน
ครอบครัว เพื่อเป็นการสร้างความศรัทธาให้เกิ
ขึ้นในการให้คำปรึกษาและช่วยให้ การดำเนิน
กิจกรรมกลุ่มเป็นไปด้วยความราบรื่น ส่งผลให้
เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึง
ประสงค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องการพัฒนา เจตคติต่อการรักษามูลค่าของตัวของนักเรียนหญิง ด้วยวิธีการให้คำปรึกษาแบบอื่นๆ หรือการจัด กิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนหญิงสังคม ไทยในปัจจุบันมีการรักษามูลค่าของตัว มากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่อาจ ส่งผลต่อพฤติกรรมมารักษาคุณค่าของ ตัวของ นักเรียนหญิง เช่น สถานะภาพบิดามารดา การ อบรมเลี้ยงดู เศรษฐกิจทางครอบครัว เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กุสุมาวดี เรืองแก้ว. (2549). เจตคติต่อค่านิยมทางวัฒนธรรมไทยบางประการและจิตลักษณะที่ พยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราพร รัตนพงศ์. (2553). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรมที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามบ่อวิทยา จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จิตติมา วัยเจริญ. (2549). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิคม มูลิกะคามะ. (2545). วัฒนธรรม : บทบาทใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร
- ประทุม เป้นสุวรรณ. (2545). กรุงเทพฯ ฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประเวศ วะสี. (2547). “ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกับการพัฒนา.” วารสารราชบัณฑิตยสถาน. ปีที่ 29 ฉบับที่ 2.
- ปวีณา เทียงพรหม และฉันทนา กล่อมจิต. (2554). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎี การพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อความยึดหยุ่นตัวทางอารมณ์ของเยาวชน ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชุดาวัลย์ โอรัตนสถาพร. (2546). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์. (2551). ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์. (2551). พัฒนาการของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สุนิรัตน์ ยั่งยืน และคณะ. (2553). ความตระหนักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ
อนามัยของวัยรุ่น. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธีราวัลย์ ศรีวงศ์ และคณะ.(2553). “ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ของมารดา
ที่มีบุตรสาววัยรุ่นตอนต้น” วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม
2553.
- เสริมยศ นิตเสถียร. (2550). เจตคติทางเพศ. กำแพงเพชร : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 41.
- Corey, Gerald. (2008). **Theory and Practice of Group Counseling. United State :
Thomson Book.**
- Triandis, H.C. (1971). **Attitude and Attitude Chang.** New York : McGraw Hill Book Co.